

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/197/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8510203584
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2011:8510203584.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu K. R. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, XXX XX M. M., občan SR, právne zastúpený JUDr. Mariánom Gelenekým, advokátom AK so sídlom Garbiarska 20, Stará Ľubovňa proti žalovanému H. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX/XXXX, XXX XX L. M., občan SR, v konaní o vypratanie nehnuteľnosti takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou súdu dňa 12.08.2010 žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vypratať časť nehnuteľnosti vedenej na Správe katastra v L. M. na LV č. XXXX parcela V. č. XXXX trvalé trávne porasty o výmere XXXX m², kat. územie Q., tak ako je to znázornene vytyčovacom náčrte geodeta Y. U. zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý je súčasťou rozsudku a to jednej strany v dĺžke 35,53m a z druhej strany v dĺžke 29,22 m a od parcely KNC 777/27 v šírke 9,23 m a z protiahlej strany v šírke 9,41 m, vyznačenej bodmi A,B,C,D v celkovej výmere 292 m² a to v lehote 15 dní.

Žalobu odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom parcely č. XXXX vedenej na N. č. XXXX k.ú. Q. o výmere 3580 m², žalovaný časť tejto parcely, tak ako je to znázornené vo vytyčovacom náčrte svojvoľne ohradil a začal túto časť užívať ako vlastnú. Na predmetnej nehnuteľnosti si urobil drevenú dreváreň, drevené WC, vysadil kríky a spravil hnojisko. Napriek viacerým výzvam túto časť jeho nehnuteľnosti nechce mu umožniť užívať.

Súd uznesením poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

2C/197/2010

- 2 -

Na pojednávaniach právny zástupca žalobcu trval na podanej žalobe, uviedol, že žalovaný si bezprávne ohradil časť nehnuteľnosti žalobcu, túto časť žalobcovi odmieta vydať. Ďalej uviedol, že medzi účastníkmi pretrvávajú už dlhšiu dobu nezhody, že užívací vzťah nemožno povýšiť nad vzťah vlastnícky.

Žalobca už v roku 1998 sa domáhal od Poľnohospodárskeho družstva v Q. vydania predmetnej nehnuteľností.

Žalobca uviedol, že spornú nehnuteľnosť nadobudol v roku 1997 ako dedičstvo po svojej matke, žalovaný spornú časť nehnuteľnosti v jeho vlastníctve začal užívať niekedy v rokoch 2000 až 2002, poprel aby to bolo v roku 1982 ako to tvrdí žalovaný, na ďalšom pojednávaní uviedol, že žalovaný jeho nehnuteľnosť užíval už pred osvedčením, svedok Y. až po osvedčení. Podotkol, že z celkovej výmery spornej nehnuteľností užíva len 2/3, keďže žalovaný užíva časť jeho nehnuteľnosti v strede čím mu bráni v užívaní celej nehnuteľností. Ďalej zdôraznil, že on žalovanému nikdy nedal súhlas k užívaniu časti jeho nehnuteľnosti, v rámci dobrých susedských vzťahov, keďže aj on je vlastníkom záhradky v danej lokalite predpokladal, že sa dohodnú no ich nezhody sa len stupňujú, preto sa domáha ochrany svojho vlastníctva na súde.

Žalovaný na pojednávaniach navrhol žalobu zamietnuť, spochybnil vlastnícke právo žalovaného. Zdôraznil, že časť nehnuteľnosti, ktorej vypratanie sa domáha žalobca on užíva od roku 1982, kedy sa stal členom záhradkárskej osady, za túto časť platí nájom. Podotkol, že spolu so žalobcom zakladali záhradkársku osadu a vtedy žalobca nikdy nespomenul, že on alebo jeho rodičia vlastnia spornú nehnuteľnosť. Ďalej uviedol, že spornú nehnuteľnosť zveľadil, vykličoval, odvodnil, pravidelne kosil, má na nej hnojisko senník a latrinu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, vykonaním ohliadky na mieste samom, vypočutím svedkov U. V., Y. U., R. R., G. ako aj oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu a oboznámením sa s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5C/56/1999 na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Žalobca je evidovaný v L. katastra L. M. ako vlastník nehnuteľnosti parcela V.-C č. XXXX o výmere XXXX mX, M. vedenej na N. č. XXXX k.ú. Q.. Vlastnícke právo k tejto nehnuteľnosti nadobudol na základe Notárskej zápisnice N XXX/XX, W. XXX/XX spísanej na notárskom úrade R.. K. S. v T. XX.XX.XXXX Osvedčenia vyhlásenia o vydržaní podľa zákona č. 323/92 Zb. Do tejto zápisnice žalobca vyhlásil, že svoje vlastnícke právo odvodzuje z titulu právneho nástupníctva po jeho právnom predchodcovi v roku 1979 s tým, že jeho právny predchodca predmetné nehnuteľnosti užíval najmenej od roku 1950 ako svoje vlastné, nesporne a dobromyseľne.

Podľa identifikácie predloženej L. katastra, V. úrad v L. M. (čl. XXX) parcela V.-C č. XXXX vedená na N. č. XXXX bola vytvorená z časti mpč. parcel XXXX vedená v pozemkovej knihe vložka č. XXXX k.ú. Q., časti mpč. XXXX/a vedenej v pozemkovej knihe vložka č. XXXX k.ú. Q., časti neknihovanej mpč. parcely XXXXX a časti mpč. parcely XXXX vedenej v pozemkovej knihe XXX k.ú. L. M..

2C/197/2010

- 3 -

Na výpisoch z pozemkovej knihy vložka č. XXXX, XXXX obe k.ú. Q. a XXX k.ú. L. M. nie sú evidovaní právny predchodcovia žalobcu teda jeho rodičia E. L. a E. L. alebo jeho starí rodičia U. L. a V. L., rod. Q.. Žalobca sám potvrdil túto skutočnosť s odôvodnením, že počas druhej svetovej vojny boli zničené všetky dokumenty, no on má vedomosť, že rodičia spornú nehnuteľnosť nadobudli a užívali.

Ohliadkou na mieste samom súd zistil, že tak žalovaný ako aj svedok Y. užívajú časť nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, ide o časť ktorá je protifaľhá nehnuteľnostiam - záhradkám, ktorých sú vlastníckmi (žalovaný - parcela V.-XXX/XX a svedok Y. - parcela V.-C XXX/XX). Svedok Y. má časť ktorú užíva oplotenú živými ihličnanmi, ktoré vzhľadom na vzrast môžu byť vo veku podľa hrubého odhadu

súdu cca 20 rokov. Na časti, ktorú užíva žalovaný sa nachádza prístrešok a dva ihličnany približne rovnakej veľkosti a veku.

Vlastnícke právo žalovaného k parcele V.-C XXX/XX o výmere XXX m² je vedené na N. č. XXXX k.ú. Q..

Z výpovedí svedkov, ktorí boli prítomní na ohliadke na mieste samom konkrétne svedok U. V., pokladník Záhradkárskej osady V. vyplynulo, že tak žalovaný ako aj svedok Y. užívajú časť nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného prinajmenšom od roku 1993, od kedy je on vlastníkom záhradky v danej lokalite. Svah, ktorú užíva žalovaný nebol nikoho, bol tam bordel, kriaky, bažina, tak žalovaný ako aj svedok Y. svah zveľadili.

Svedok ďalej uviedol, že s SPF bola urobená nájomná zmluva na túto časť nehnuteľností v k.ú. Q. konkrétne na parcelu 777/1, následne bola urobená zmluva so žalovaným a žalovaný platí za časť, ktorú užíva a ktorá je predmetom súdneho sporu pravidelne nájom.

L.vedok R. R. potvrdil, že žalobca užíva spornú časť nehnuteľnosti prinajmenšom od roku 1983, do času čo si žalobca vybavil osvedčenie nehnuteľnosť bola nikoho, vlastnili ju neznámi vlastníci, pozemok bol v správe SPF.

Svedok U. F., potvrdil, že žalovaný užíva nehnuteľnosť v takom rozsahu ako teraz prinajmenšom od roku 1994 od kedy je aj on vlastníkom záhradky v danej lokalite.

Svedok T. V. taktiež potvrdil, že žalovaný užíva nehnuteľnosť od vzniku záhradkárskej osady t.j. od roku 1983. Svedok ďalej spochybnil vlastnícke právo žalobcu, keďže v danej lokalite obec R. nevlastnila žiaden majetok, pričom od vzniku záhradkárskej osady žalobca nikdy neuvádzal, že vlastní sporné pozemky, resp., že ich vlastnili jeho právni predchodcovia.

Svedok R. Y. uviedol, že rovnako ako žalovaný aj on užíva časť nehnuteľnosti svah oproti svojej záhradke, ktorá je vo vlastníctve žalobcu, zhruba od roku 1985. Svah so žalovaným odvodnili, vyklčovali, vyčistili až potom prišiel za ním žalobca aby

2C/197/2010

- 4 -

svah neužíval, že je jeho, keď ho pýtal doklad neukázal mu ho, tak nehnuteľnosť užíval ďalej.

Svedok Y. U., ktorý v teréne vytyčoval parcelu žalobcu pripustil, že táto parcela môže byť sčasti totožná s parcelou XXX/X.

Ďalej mal súd preukázané, že Záhradkárska osada V. má uzatvorenú nájomnú zmluvu č. XXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX s predmetom nájmu parc. č. XXX/X- ostatné plochy o výmere 1,2 ha, v k.ú. Q., ktorá výmera sa dodatkom k tejto nájomnej zmluve zo dňa 04.02.2009 znížila na 0,6 ha.

Z obsahu spisu 5C/56/1999 mal súd preukázané, že žalobca už dňa 22.01.1999 doručil súdu návrh voči žalovaným H. V. a R. Y., ktorým žiadal aby mu vydali časť nehnuteľnosti, ktorá je aj predmetom tohto súdneho sporu. Toto konanie bolo zastavené pre späťvzatie žaloby.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa Čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva.

Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

Podľa § 123 Obč. zák. vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 126 ods. 1 Obč. zák. vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Z uvedeného vyplýva, že súdnu ochranu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam poskytuje zákon v citovaných ustanoveniach vlastníkom proti tomu kto neoprávnene zasahuje do ich vlastníckeho práva, najmä sa môžu domáhať vydania veci od toho, kto ju neprávom zadržuje.

Základnou podmienkou úspechu vlastníckej žaloby je preukázanie vlastníckeho práva (aktívna legitímácia).

2C/197/2010

- 5 -

V danom prípade žalobca svoju aktívnu legitímáciu - teda vlastníctvo k nehnuteľnosti, časť ktorej sa domáha vypratať preukazuje výpisom z listu vlastníctva č. XXXX k.ú. Q., toto vlastníctvo mu bola zapísané na základe Notárskej zápisnice N XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorou bolo osvedčené vyhlásenia o vydržaní v ktorej uviedol - vyhlásil, že okrem iného vlastníctvo k spornej nehnuteľnosti odvodzuje z titulu právneho nástupníctva po jeho právnom predchodcovi v roku 1979 s tým, že jeho právny predchodca predmetné nehnuteľnosti užíval najmenej od roku 1950 ako svoje vlastné, nesporne a dobromyseľne.

Vychádzajúc s judikátu NS SR č. R 86/2001 súd je oprávnený v konaní o vlastníckej žalobe ako predbežnú riešiť otázku vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pri posúdení otázky, kto je vlastníkom, môže sa aj odchyliť od stavu zapísaného v katastri nehnuteľnosti.

Inými slovami pokiaľ zápis v katastri nehnuteľnosti nezodpovedá skutočnosti, má skutočnosť prevahu nad zápisom v katastri.

Súd ako prejudiciálnu riešil otázku vlastníctva časti nehnuteľnosti, ktorej vydania sa domáha žalobca a dospel k záveru, že zápis na liste vlastníctva nezodpovedá skutočnému stavu.

Súd má za to, že žalobca nesplnil zákonom stanovené podmienky vydržania časti nehnuteľností, ktorej vydania sa dožaduje, tak ako to vyhlásil v notárskej zápisnici a že skutočnými vlastníkmi sú naďalej pôvodní pozemkovknížní vlastníci mpč. parcel, z ktorých bola vytvorená V.-C parcela č. XXXX k.ú. Q..

K takémuto záveru súd viedli nasledujúce citované zákonné ustanovenia a skutočnosti:

Podľa § 134 ods. 1 Obč. zák. oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutel'nosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 134 ods. 3 Obč. zák. do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa § 130 ods. 1 Obč. zák. ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona (ex lege), pri splnení zákonom požadovaných predpokladov. Prvým predpokladom je, že musí ísť o spôsobilý predmet vydržania. Druhým je že držba musí byť oprávnená. Oprávnená držba je faktické ovládanie veci, vôľa nakladať s vecou ako so svojou a musí ísť o dobrú vieru, že vec držiteľovi patrí. Okolnosť, z ktorej možno usudzovať dobromyseľnosť, musí v spore preukázať držiteľ veci, je to okolnosť svedčiaca o poctivosti právneho dôvodu nadobudnutia veci. Vlastník musí preukázať platný právny dôvod nadobudnutia vlastníctva. Tretím a posledným predpokladom vydržania je nepretržité uplynutie zákonom stanovenej doby.

2C/197/2010

- 6 -

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, čo aj sám žalobca potvrdil pred súdom, že jeho právni predchodcovia nikdy neboli zapísaní v pozemkovej knihe ako vlastníci, resp. spoluvlastníci pozemkovknížných parcel z ktorých je vytvorená parcela č. V.-C XXXX. V notárskej zápisnici žalobca nevyhlásil a túto skutočnosť neuviedol ani pred súdom kedy, od ktorého z pozemkových spoluvlastníkov akým spôsobom nadobudli jeho právni predchodcovia spornú nehnuteľnosť. Žalobca pred súdom len uviedol, že všetky dokumenty boli zničené počas druhej svetovej vojny.

Z uvedeného nemal súd preukázané podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva právnymi predchodcami žalobcu teda, kedy a či vôbec právni predchodcovia žalobcu vstúpili do oprávnenej držby, či boli dobromyseľní, či uplynula vydržacia lehota. Podmienky vydržania nemal súd preukázané ani vo vzťahu k samotnému žalobcovi.

Naopak vykonaným dokazovaním predovšetkým výsluchom svedkov - členov záhradkárskej osady V. (U. V., R. R., U. F., T. V. a R. Y.) mal súd preukázané, že žalovaný začal užívať časť nehnuteľností, ktorej sa žalobca domáha vypratania ešte pred tým kým žalobca vyhlásil v notárskej zápisnici osvedčenie vyhlásenia vlastníckeho práva, na základe čoho bol zapísaný ako vlastník. Svedkovia udávali, že to bolo od momentu čo sa jednotlivito stali vlastníkmi záhrad v danej lokalite (od roku 1983 do roku 1994), čo zodpovedá tomu, čo súd videl ohliadkou na mieste samom, vzhľadom na veľkosť ihličnatých stromov najmenej 20 až 25 rokov.

Všetci svedkovia členovia záhradkárskej osady V., ktorej zakladajúcim členom bol aj žalobca potvrdili, že v čase zakladania záhradkárskej osady sa žalobca nehlásil k spornej nehnuteľnosti ako ku svojmu

vlastníctvu, resp. vlastníctvu jeho právnych predchodcov. Všetci svedkovia - záhradkári zhodne uvádzali, že na svah (nehnutelnosť časti ktorej sa domáha vypratať žalobca) vlastnícky nepatril nikomu, bol tam neporiadok, bažiny, kríky, svah žalovaný zveľadil, odvodnil, vyklčoval, vyčistil.

Z uvedeného súd vyvodil záver, že vo vzťahu k samotnému žalobcovi pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním nie je splnená podmienka uplynutia vydržacej doby pred vydaním osvedčenia (10 rokov), nakoľko v tom čase bola nehnuteľnosť v užívaní žalovaného a pred ním sa o nehnuteľnosť nikto nestaral, (bažiny, neporiadok, kríky), teda nebola v užívaní.

Naviac svedok U. V., pokladník záhradkárskej osady uviedol, že žalovaný za časť nehnuteľnosti, ktorá je predmetom súdneho sporu platí záhradkárskej osade nájom, pričom svedok Y. U., ktorý vytyčoval pozemok podľa listu vlastníctva žalobcovi pripustil, že svah kde sa nachádza nehnuteľnosť, ktorá je predmetom vypratania môže byť s časti totožná s parcelou XXX/X, ktorá je predmetom nájmu. Súd po dôkladnom oboznámení sa s nájomnými zmluvami (čl. 73-60 čl. spisu) grafickým znázornením parciel (čl. 51 a 52 spisu) dospel k záveru, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom súdneho sporu nie je totožná s parcelou 777/1. Avšak platenie nájmu zo strany žalovaného záhradkárskej osade mohlo u žalovaného vzbudiť dôvodnú vedomosť a teda dobrú vieru oprávneného držiteľa (§129 a násl. Obč. zák.) o tom, že predmetom nájmu je nehnuteľnosť, ktorej sa domáha vypratať

2C/197/2010

- 7 -

žalobca, keď aj samotní členovia záhradkárskej osady - pokladník, tvrdí, že predmetom nájmu je práve táto nehnuteľnosť.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu s prihliadnutím na citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Súd má za to, že žalobca aj keď je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník, v skutočnosti nie je vlastníkom nehnuteľností, vypratania ktorej sa domáha. Vychádzajúc z princípov spravodlivosti a dobrých mravov v občianskoprávných vzťahov pri výkone práv a povinnosti súd žalobcovi nemôže poskytnúť ochranu jeho vlastníckeho práva, ktoré má zapísané v katastri nehnuteľnosti, keďže skutočnosť má prevahu nad zápisom v katastri a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. teda podľa zásady úspechu v zmysle, ktorého úspešný účastník - žalovaný má právo na náhradu účelne vynaložených trov na uplatnenie a bránenie svojho práva od neúspešného účastníka - žalobcu.

Žalovaný ako to vyplýva z obsahu spisu si však náhradu trov konania neuplatnil a z obsahu spisu ani nevyplýva aby mu nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že mu právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, ktoré sa podáva

do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého

smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo

2C/197/2010

- 8 -

veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.